

HATÁRTALANUL!

„Határtalanul!” kirándulás

„Óbudától az Adriáig”

Magyar történelmi és kulturális kincsek
nyomában Szlovéniában és Horvátországban

2026. június 8-12.

Izgatottan és várakozásokkal telve indultunk útnak egy hétfő reggel – 26 hetedik és három pedagógus – Szlovénia és Horvátország felé, a „Határtalanul!” program keretében.

Első állomásunk Lendva volt, ahol bejártuk a Bánffy-Esterházy kastély kiállításait, a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézetben pedig megismerkedünk a helyi magyarság történetével, a szlovéniai magyarok helyzetével.

A Szent Katalin plébániatemplom után felkerestük a Makovecz Imre által épített Kultúrpalotát, a Szentháromság kápolnában Hadik Mihály törökverő hadvezér legendáját hallhattuk.

A bántornyai Árpád-kori templom falain Aquila János gyönyörű freskóit csodálhattuk meg.

Első napunkat a Dobronak település határában található Bakónaki-tónál zártuk, ahol az erdőben megbújó Szent Vid forráshoz, és a felette lévő Szent Vid kápolnához vezetnek a híres energiavonalak...

A keddet a Muravidék talán legismertebb parasztgazdájánál, a Passero családnál kezdtük Mezővár (Tešanovci) faluban. A szőlőműveléstől kezdve a lekvárkészítésig sok mindennel foglalkoznak itt, de igazán a csokoládé különlegességeiről híresek, melyeket saját alapanyagaikból készítenek – és amiből kóstolót is kaptunk!

Tőlük Közép-Európa legnagyobb orchidea farmjára érkezünk a Dobronak határában megépült Trópusi kertbe, ahol különleges egzotikus növényeket csodálhattunk.

Szépséges erdei környezetben, kellemes túrával folytattuk utunkat a hármashatárra. Három ország (Ausztria, Szlovénia és Magyarország) három településének polgármesterei avatták fel hajdan ezt a háromoldalú gúlát a trianoni és saint germain-i békére és a békés együttélésre emlékezve, amelyet körbesétálva 3 országban járhattunk, lényegében egyszerre.

Záróprogramunk Szlovénia legnagyobb kiterjedésű várának felfedezése volt Grad-ban, amelynek elődjét még a templomosok építették, később neves magyar családok birtokolták. Követtük a vár sárkányos legendáit íjászattal, célbadobással, a kiállítóterek megtekintésével.

Egyértelműen kijelenthetjük, hogy utazásunk legjobb napja volt a szerdai, amihez persze nagyban hozzájárult a horvát tengerpart...

A napot a fővárosban, Zágrábban kezdtük. A MÁV egykori főépítésze, Paffl Ferenc által tervezett központi vasútállomástól indultunk, megtekintettük a magyar honfoglalás millenniuma alkalmából átadott pavilon épületet, majd Zrínyi Miklósnak és Jurisics Miklósnak a mellszobrát, valamint a hangulatos zenepavilont és meteorológiai órát. Meglátogattuk a Káptalandombon emelt székesegyházat, ahonnan átsétálunk a Felsővárosba a Jellasics lovas szoborhoz. A dombon felsétálva az öreg kapun át a Szent Márk-térre értünk, itt található a horvát Szábor, vagyis az országgyűlés, amely a Szent Márk templomra néz, amelyen Horvátország és Zágráb címerét zsolnai kerámiából rakták ki. A vacsora már selcei szállásunkon várt minket, amit hatalmas fürdés követett a borús idő ellenére egészen kellemes tengerben. Két testnevelő osztályfőnök társaságában pedig szinte természetes volt a spontán kialakult, éjszakába nyúló csapatépítő strandröplabda...

És ha Zágráb, akkor foci, és Modrić... és mint azt az iskolai Face oldalra feltöltött kép is mutatja, velünk volt a legjobb tizenegy!

Tengerre magyar! – ennek a mottónak jegyében telt a negyedik napunk. Reggel a Fiuméhez tartozó Tersattoba látogattunk, ahol a Mária búcsújáró templom kápolnája neves magyar hadihajók emlékét őrzi (a Szent István, a Viribus, az Unitis, stb.). Felsétáltunk Tersatto várába, amelyet a Frangepánok építettek a 13. században. Megismerkedtünk Fiume történelmi belvárosával, a korzón található Óratoronnyal, a kikötővel és annak magyar felirataival.

Felkerestük a magyar feliratú kikötői bolyákat (és a Fülöp Jimmy kését ábrázoló Kolodkó szobrot), valamint a Baross emléktáblát és Jókai kedvenc szállodáját. Megtekintettük Szent Vid, a város védőszentjének a templomát, ahol Feszty Árpád menyegzőjét is tartották és amely a 100 kunáson is látható.

Következő állomásunk Abbázia volt, melynek minden villájához gazdag, sokszor nemesi származású magyar családok története fűződik. Felkerestük többek között a Hotel Palace Bellevue-t, amely Markosovszky Lajos 1848-49-es tábori főorvos utolsó lakhelye volt, emlékét tábla őrzi a szálloda falán.

Omišalj kikötőjéből indulva másfél órás, nagyon szeles, de nagyon jó hangulatú hajókirándulással zártuk a napot az Adrián.

Az este részben már a csomagolásé volt, de azért két TV elé zsúfolódva még fontosabb volt az, ki-kinek szurkolt a Mexikó – Dél-Afrika vb selejtezőn...

Amikor ez a beszámoló készült, már mindenki otthon, családjában mesélte az élményeit, vagy aludni készült, a szobatárs cimborák éjszakába nyúló csevegése nélkül... 😊

Mert kipihegni bőven volt mit, hisz a hazafelé út sem telt látnivalók nélkül. Első állomásunk, Varasd mintegy 10 évig Horvátország fővárosa volt. Városnézésünk során felkerestük az Erdődyek várkastélyát és tettünk egy sétát Európa egyik legszebb barokk belvárosában. Itt látható a Megyeháza, a Draskovics Palota, a ferences székesegyház és a gyönyörű városháza is. Nem messze innen, Csáktornya vára a Zrínyiek sásfésze volt, itt született a méltán híres Szigeti veszedelem. Elsétáltunk a Zrínyi fához, Zrínyi teljes alakos szobrához, valamint a honvédő háború áldozatainak emlékművéhez.

Az utazás öt napja hatalmas élményeket szerzett mindannyiunknak és nagy köszönettel tartozunk ezért többek között Tárnai Csabának, honismereti vezetőnknek.

„Szerintem egyszer minden osztálynak kell ilyet átélnie.” – írta egyik hetedikeseünk a programról.

Nos, az már biztos, hogy mindent megteszünk azért, hogy idei hatodikosaink is megismerhessék ezeket az élményeket!

Alább pedig következzenek néhány hetedikes gondolatai:

„Nekünk tetszett a kirándulásban hogy szép helyeken jártunk. Hogy együtt volt az évfolyam. Hogy különböző helyeken jártunk és hogy kapcsolódott Magyarország történelméhez a kirándulás. Ami pedig nem tetszett hogy néhány helyre sokat kellett buszozni és hogy néhány helyen kevés ideig voltunk.”

„Nekem tetszett. Jók voltak a programok. Túravezető kedves és vicces volt. Nagyon örülök, hogy ennyi jó dolgot élhettem át a barátaimmal. Nekem főleg a templomok tetszettek. Szerintem egyszer minden osztálynak kell ilyet átélnie. Igazából nekem nem nagyon volt problémám.”

„A programok korosztályunknak megfelelőek és izgalmasak voltak, főleg egy ilyen kiváló túravezetővel. A mi véleményünk szerint a legizgalmasabb programok a hajókázás és a zágrábi városnézés volt. Nem találtunk kifogásolható programokat vagy gondviselési problémákat a kirándulás ideje alatt.”

„Nekem szinte minden tetszett. Legfőképpen az első nap programjai és a templomok, kápolnák. Az egyetlen rossz dolog az az, hogy a váraknál kevés szabadidőnk volt hogy felfedezzük. De a városokban az utolsó 2-3 napban sokat kaptunk belőle.

Az idegenvezetés tetszett, Csaba vicces volt, a tanárok meglepően kedvesek. Szerintem nagyon jó volt.”

„Az utazás során több program, látványosság is volt, ami tetszett és élveztem. Nekem a személyes kedvencem az orchideás program volt.

Összességében nem volt problémám semmivel, talán egy kicsit sűrűn követték egymást a programok. Meg vagyok elégedve az utazással.”

„Nekem nagyon tetszett, hogy volt szabadidő és amikor a tengerparton voltunk az is nagyon jó volt. A programok többségével meg voltam elégedve, és volt izgalmas része is. Nekem a kedvenc programom az volt, amikor Zágrábban voltunk.

Nekem az viszont nem tetszett, hogy túl sok volt a program, és így egy nap nagyon sűrű volt.

A szállások jók voltak, volt minden amire szerintem szükség van.

A tanárok szempontjából szerintem lehetne ezt a lefekvés és lámpaoltás dolgot lazábban kezelni. Tudom, hogy nekik is aludni kell és nekünk is és, hogy ne kiabáljunk, de szerintem ezt lehetne jobban is kezelni.”

„Jófej volt Csaba a túravezető, kiváló humorérzéssel rendelkezik. A kirándulás egyben időbeli utazás is volt mert több különböző korban felépített épületet is láthattunk.

Érdekes volt látni a magyar vonatkozású helyszíneket, várakat, templomokat és még sok más. Jó volt, hogy jutott idő a tengerpartra, ahol fürödhettünk és gyönyörködhettünk a tenger nyújtotta szépségekben.

Sajnos a szállások hagytak némi kívánnivalót, de nem volt vészes.

„Ez volt eddigi legeseménydúsabb kirándulásom.

Tetszett, hogy közelebb kerülhettünk a Trianon alatt elcsatolt területekhez és érdekes legendákat/ történeteket tudhattunk meg. Programot, program követte szóval nem volt idő pihenni és ez nem is volt rossz. A hétvége felé közeledve, azért egy kicsit fárasztó volt ez a sok szobor, templom. (...)

Mikor Zágrábban voltunk én kifejezetten élveztem, hogy a városban sétálgattunk és nem kellett egyből buszra ülni, hogy megnézzünk egy másik szobrot.

Ezek ellenére a Határtalnul rengeteg élményt és tapasztalatot adott.”